

Hensigten med dyreværnslovens § 22, stk. 1, er at sikre, at der hurtigst muligt gribes ind i tilfælde, hvor der foreligger en uforvarselig behandling af dyr. Der skal dog være givet et pålæg, inden politiet kan begynde at bruge de forskellige muligheder, der er nævnt i dyreværnslovens § 22, stk. 1, og den ansvarlige for dyret skal have haft mulighed for at efterkomme pålægget inden for en rimelig frist.

Og hvad er så en rimelig frist? Det afhænger naturligvis af omstændighederne i den enkelte sag. Fristen kan variere fra nogle ganske få timer, hvis pålægget f.eks. går ud på, at en flok dyr, der lider af tørst under en hedebølge, får stillet vand til rådighed straks, til flere dage eller uger, hvis pålægget f.eks. går ud på, at en heste-ejer skal opføre læbygninger til sine heste.

Hvis forholdene taler derfor, kan politiet efter dyreværnslovens § 22, stk. 2, endvidere straks eller senere bestemme, at dyret skal sælges eller aflives. Det fremgår af bestemmelsen, at sådanne særlige forhold kan være dyrets tilstand, udsigten til at ejeren kan passe dyret igen og udgiften ved dyrets placering et andet sted.

Politiets pålæg efter dyreværnsloven kan påklages til rigspolitiet, ligesom pålægget kan begæres indbragt for domstolene inden 14 dage efter, at et pålæg er meddelt. Hverken påklage eller indbringelse for domstolene har imidlertid opsindtende virkning.

Politiet vil f.eks. kunne sælge et dyr eller lade det aflive, uanset om den ansvarlige for dyret har klaget til rigspolitiet over pålægget eller indbragt pålægget for domstolene. Dyreværnslovens bestemmelser om pålæg vil altså kunne anvendes, hvis den sigtede eller tiltalte under behandlingen af en straffesag fortsat holder dyr eller på ny anskaffer sig dyr, som behandles uforvarsligt eller mishandles.

Som et konkret eksempel fra retspraksis, der viser, at dette er tilfældet, kan jeg nævne en afgørelse truffet af Østre Landsret den 16. juni 2004. I denne sag havde politiet i medfør af dyreværnslovens § 21, stk. 1, givet en gårdejer pålæg om ikke at deltage i den fysiske pasning af gårdens besætning.

Baggrunden for pålægget var en sigtelse mod gårdejeren for overtrædelse af dyreværnsloven ved forsætligt at have brækket halerne på et meget stort antal af de køer, som han havde i perioden fra januar 1997 til august 2003 og havde haft i sin besætning.

Hertil kom, at det måtte lægges til grund, at gårdejeren også efter august 2003 havde fortsat med at brække halerne på køerne. Byretten op-hævede pålægget, hvorimod landsretten fandt, at pålægget lå inden for § 21, stk. 1, og dets anvendelsesområde, og da pålægget ikke fandtes at gå videre end nødvendigt, blev pålægget op-retholdt.

Konklusionen er klar: Politiet har allerede i dag med hjemmel i dyreværnslovens regler om pålæg mulighed for at hindre en person, der har udsat dyr for grovere og uforvarslig behandling eller dyremishandling, i at fortsætte hermed.

Har politiet så de fornødne kompetencer til at vurdere, hvornår der er grundlag for at anvende reglerne i dyreværnsloven om meddelelse af pålæg? Overtrædelse af dyreværnsloven kan i mange tilfælde være vanskelig at vurdere og kræver derfor også en særlig ekspertise hos det politipersonale, der modtager anmeldelserne og efterforsker sagerne. Regeringen mener derfor også, at vi skal give politiet bedre redskaber i den retning, og vi har, som jeg også tidligere har haft lejlighed til at redegøre for her i Folketings-salen i forbindelse med, at vi i sidste måned drøftede Dansk Folkepartis forslag om et dyreværnspoliti, allerede taget en række initiativer på dette punkt.

Regeringen indgik som bekendt i 2006 en fler-årsaftale for politi og anklagemyndighed med en række af Folketingets partier. Aftalen indebærer bl.a., at dyreværnslovgivningen skal være et af otte prioriterede indsatsområder for politiet, og at dyreværnslovgivningen skal håndhæves ensartet og effektivt over hele landet.

For at sikre at personalet i dyreværnsenhederne har den fornødne viden på området, har rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten og Fødevarestyrelsen gennemført særlige kurser for disse betjente.

I løbet af efteråret 2007 deltog i alt 80 personer fra politikredsene i disse kurser, hvor der bl.a. blev undervist i behandlingen af dyreværns-sager, herunder vurdering af dyrets behov for foder, for pasning m.v., og i reglerne om tvangsfjernelse af dyr.

Jeg vil i denne sammenhæng endvidere gerne nævne, at for at sikre en ensartet og effektiv behandling i forbindelse med politiets og anklagemyndighedens behandling af dyreværns-sager, har Rigsadvokaten også udsendt en meddelelse til samtlige statsadvokater og politidirektører om behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Meddelelsen, der inde-